

[Søren P. Larsen.]

det faldende Børneantal flere Aar frem i Tiden. Det er en Realitet, vi maa regne med, og derfor er det rimeligt og naturligt, at vi gaar ind i en Overvejelse af disse Forhold.

Til Slutning vil jeg gerne gøre en Bemærkning til den højtærede Minister, der jo kom til at fortælle, hvad der skulde ske i Udvalget. Jeg maa dertil sige, at saa behøver vi i alt Fald ikke at være bange for at blive straffet efter § 129 eller § 152, som det svirrer med i denne Tid. Naar den højtærede Minister er kommet for Skade at sige Blaagaard, saa kan man let tænke sig, at der kan sive mere ud. Dette er i hvert Fald ikke Bladrygter, men den højtærede Ministers egne Udtalelser, som vi har at holde os til, og derfor vil jeg sige, at Henvisningen til Forholdene i København, hvor man skal af med et Privatseminarium, kan vi naturligvis kun tage som en af de Ting, der bliver nærmere begrundet i Udvalget. Borgersindet her i København har vi ikke hørt noget til endnu, men jeg glæder mig til at stifte Bekendtskab med de Henvendelser, der er kommet fra den Side.

Vesterager: Jeg vil gerne straks sige til den højtærede Undervisningsminister, at han jo havde opfattet mine Udtalelser rigtigt nok paa visse Omraader. Jeg har sagt, at der var Grund til at prøve paa at finde frem til en Indskrænkning af Læretallet, fordi der er for mange unge Lærere. Men jeg har tilføjet, at jeg mente, det vilde have været rigtigt, om man havde fulgt Seminariernes Indstilling. Vi har, efter hvad vi har faaet oplyst, sikkert 1 200 ledige unge Lærere; hvis der nu i 2 Aar ikke var blevet dimitteret nogen, vilde det have tømt betydeligt ud, og saa vilde der have været Tid til at se paa, hvorledes det hele havde udviklet sig. Dernæst er der en naturlig Nedgang i Elevtallet, som dog ikke er saa særlig foruroligende. Men alt dette maa vi overveje, det er jeg ganske klar over, og paa dette Punkt er der altsaa ikke nogen Uoverensstemmelse mellem den højtærede Minister og mig.

Den højtærede Minister talte om Uro — og Uro er jo ikke godt for Skolearbejdet — og mente, at det var mig, der skabte Uro. Jeg har i alt Fald før i Tiden bidraget til, at der ikke skulde blive Uro; men naar man nu hører denne Bedømmelse af mine Evner til at læse et Lovforslag med Bemærkninger, til at regne

med den lille Tabel o. s. v., ja, saa bliver jeg jo noget urolig. Jeg har læst Lovforslaget igennem fra Ende til anden, og Blaagaard er ikke nævnt et eneste Sted. Det er altsaa ikke mig, der ikke kan læse, men det er den højtærede Minister, der ikke aner, hvad der staar i Lovforslaget og dets Bemærkninger.

Det er jo en ret haard Omgang for en Ordfører at blive behandlet paa den Maade Gang paa Gang fra Ministerens Side. Og det er dette, der kaster Uro ind, thi det er klart, at det maa vække Uro i Lærerkredse og i Seminariekredse, at de faar at vide fra Folketingets Talerstol, at det netop er det Seminarium, der er udset til at være Offer. Jeg har talt med Seminarieforsandere om det, og de mærker det; der bliver mangfoldige Steder spurgt: Seminariet bliver dog vel ikke nedlagt? Det er jo givet, at det maa svække en saadan Institution, at noget saadant kommer ud. Jeg vil ikke haabe, at disse Udtalelser maa faa udenrigspolitisk Betydning, Hr. Undervisningsminister, men jeg er overbevist om, at de vil faa indenrigspolitisk Betydning over for de Institutioner, som det gaar ud over. Jeg kan selvfølgelig lægge sammen o. s. v., men hvad der ikke staar, kan jeg ikke læse; jeg kan ikke se det, naar det ikke staar der.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, at naar han vender tilbage til Lovforslaget, saa betyder det altsaa, at han gør en lille Rejse til Vordingborg. Jeg tror nu nok, at det ærede Medlem kommer tilbage igen. Det ærede Medlem oplyste os om, at han holdt saa usigelig meget af Privatseminarierne. Ja, det kan vist ogsaa være nødvendigt at sige det. Men da det ærede Medlem vel hører til de Lærere, der nok kan regne, altsaa ikke til den sorte Kategori, som jeg tilhører efter Ministerens Mening, saa vil han ogsaa vide, hvorledes Forholdet 3 til 12 staar. Altsaa, 3 af disse udmærkede Seminarier, som han holder saa meget af, 3 af de 12, skal nedlægges; og saa er han nok saa durkdreven i Brøkrægning, at han kan finde ud af, hvor stor en Part det er af de private Seminarier, det gaar ud over. Derfor tror jeg nok, at Befolkningen vil være klar over, hvordan Landet ligger.

Til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen vil jeg sige, at jeg har i Gaar udtalt mig ogsaa om dette Spørgsmaal, det synkende Børnetal, men jeg ved — og det tror jeg, det ærede Medlem vil være enig med mig i —, at det varer altid længe, inden man gaar til at nedlægge en Skole,